

Příběh chytřejšího města

JAK HONZÍK OBJEVIL, JAK BUDOU
FUNGOVAT MĚSTA V BUDOUCNOSTI

Petr Mrázek

Příběh chytrého města

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.edika.cz
www.albatrosmedia.cz

Petr Mrázek
Příběh chytrého města – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2018

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA** a.s.

Petr Mrázek

Příběh chytřejšího města

JAK HONZÍK OBJEVIL,
JAK BUDOU FUNGOVAT
MĚSTA V BUDOUCNOSTI

EDIKA

Obsah

Hurá na výlet do chytrého města!	5
Pojedeme na elektrokole, elektroskútru nebo nasedneme do elektromobilu?	8
Lucka je nejchytřejší!	12
Už jste někdy seděli na chytré lavičce?	17
V chytrém městě se topí biomasou.	21
Kdy se svezeme v elektromobilu?	26
Co zmůže sluníčko a vítr	31
Návštěva chytré domácnosti	36
Věda na kouli	41
Také babička chce být chytrá	43

Hurá na výlet do chytrého města!

Honzík s Tomášem seděli v kuchyni u Nováčků a pojídali zmrzlinu. Honzík se podíval z okna a nespokojeně řekl: „Takové počasí by o prázdninách vůbec nemělo být. Zataženo, pofukuje vítr, občas zaprší, to se mi vůbec nelíbí!“

„Mně taky ne,“ přidal se Tomáš, „o prázdninách, hned jak skončí škola, by si měl člověk obléct plavky a sundat je až prvního září.“

„Správně. A z vody vůbec nevylézat ven,“ souhlasil Honzík.

„Jo, a jídlo bych vám nosila na koupaliště nebo k rybníku v koši na brambory, nebo jak?“ ozvala se babička.

„No babi, naskládala by sis asi tak pět velkých přepravek na vozík a pohodlně bys s nimi přijela. Tam se určitě vejde víc než do toho bramboráku,“ navrhl Honzík. Babička se rozesmála, ale rozhodně s vnučkovým návrhem nesouhlasila.

„Poslyšte, vy dva,“ vložil se do rozhovoru děda, „když vás počasí vyhnalo z vody ven, co kdybychom si udělali malý výlet?“

Honzík s Tomášem na sebe radostně pohlédli.

„Tak jo, dědo! A kam pojedeme?“ ptal se nadšeně Honzík.

„Mně je to jedno, hlavně když se bude něco dít,“ dodal Tomáš.

„Můžeme zajet do Třebíče. Projdeme starou židovskou čtvrtí a potom se podíváme na výstavu do Ekotechnického centra Alternátor. Starou a novou část města odděluje řeka. A kdopak ví, jak se ta řeka jmenuje?“ zatvářil se děda jak pan učitel při zkoušení.

„No, jmenuje se...“ začal Honzík, „tak nějak... jakoby... že jo?“

„Jo. Tak nějak jako... zvláště,“ dodal Tomáš, „a teče... tak jako... odshora dolů.“

„No přesně, to by tak mohlo být,“ zakončil Honzík.

„Aha, a co takhle že by se ta řeka jmenovala Jihlava, co vy na to?“ zeptal se s úsměvem děda.

„No jasně!“ vyhrkli oba najednou.

„Zrovna jsem to měl na jazyku,“ plácl se do kolen Honza, ale pak se zarazil: „No jo, ale já jsem byl minulý rok na táboře s jedním klukem z Třebíče a ten o ní mluvil jako o Jihlavce.“

„Tak to měl taky pravdu,“ usmál se děda. „Řeka se tak opravdu dříve jmenovala a Třebíčáci jí tak stále říkají.“

„A co je vlastně ten Alternátor?“ vzpomněl si najednou Tomáš.

„Alternátor je výstava technických zajímavostí, historických i moderních. Myslím, že by se vám tam mohlo líbit, kluci. Město Třebíč se přihlásilo k myšlence chytrého města, to znamená, že zavádí do běžného života moderní technologie, které lidem usnadňují a zpříjemňují život, šetří energii a životní prostředí. A právě v Alternátoru jsou k vidění ukázky, jak takové moderní technologie fungují.“

„Tak pojedem!“ nadšeně vykřikl Honzík a Tomáš přikyvoval.

„A nechcete vzít taky Lucku?“ zeptal se děda.

Tomáš vyděšeně vykulil oči: „Říkal jste chytré město, moderní technologie, prosím vás, co by tam dělala moje hloupá sestra, která je schopná zapnout tak akorát varnou konvici, a to ještě někdy bez vody!“

„Ale právě o to jde, Tomáši,“ namítl děda, „aby se v chytrém městě mohli všichni, i ti méně technicky zdatní, podívat, kam chtějí, vyřídít, co potřebují, a hlavně, aby se jim v něm líbilo.“

„A Lucka rozhodně hloupá není,“ ozvala se babička.

Tomáš se zamyslel a pak pronesl: „Jestli s sebou vezmeme moji starší sestru, tak vám zaručuju, že uvidíte, co jste ještě neviděli, a uslyšíte, co jste ještě neslyšeli.“

Zatímco Tomáš ještě vyprávěl Honzovi o svých strastech se starší sestrou, babička se přitočila k dědovi: „Myslíš, že zvládneš tenhle mančaft?“

„Ale jo,“ usmál se děda, „a docela se už na to těším.“

Pro zvědavky

V České republice už několik roků zástupci mnoha měst promýšlejí, jak svá města řídit hospodárně a chytře. Sdružují se do spolků a vyměňují si zkušenosti a poznatky se zaváděním nových technologií, důležité jsou pro ně také poznatky vědců a podnikatelů. Cenné poznatky získávají rovněž z celého světa, kde se pojem chytré město (často se můžeme setkat s anglickým termínem smart city) v posledních letech rychle šíří.

Zavádění moderních technologií poslouží městům, aby se vyvíjela a fungovala hospodárněji, měla šetrný vztah k životnímu prostředí a hlavně aby poskytla jejich obyvatelům co nejpříznivější podmínky pro život. Nikde však nenajdete jednoduchý recept, jak toho docílit. Proč? Každé město je totiž jiné a potýká se s jinými problémy, musí je tedy řešit různými způsoby. Ze stejného důvodu se také těžko hodnotí, které město je „nejchytřejší“. Většina měst, která usilují o chytrá řešení, věnuje nejvíc peněz do oblasti energetiky, dopravy a informačních technologií.